

[Hagen Hagensen]

Jeg kan stort set henholde mig til de bemærkninger, der er gjort af justitsministeren og nu også af den socialdemokratiske ordfører. Forholdet er jo det, at der næppe vil blive skabt yderligere form for effektivt værn ved at indføre en sådan bestemmelse. Jeg kan i den forbindelse henvide til, hvad mit partis ordfører, hr. Thestrup, sagde i 1950 – det er gengivet i bilaget:

» ... skal jeg erkende, at det forekommer mig vanskeligt at trække grænsen mellem de tilfælde, hvor en virksomhed er af rent oplysende og saglig art, og de tilfælde, hvor virksomheden er propaganda for et fremmed land som forberedelse til at skaffe dette uberegtiget indflydelse i sit eget.«

Jeg finder, det er domstolenes opgave på grundlag af de nuværende bestemmelser i straffelovgivningen at træffe afgørelser i disse sager. Det skal ske ud fra konkrete overvejelser. Afgørelserne skal være af konkret art.

Når dette er sagt, vil jeg til sidst sige, at det undertiden er lidt vanskeligt at tage stilling til forslag, der fremsættes fra VS, når det er hele gruppen, der fremsætter dem. Jeg ved, at hr. Wilhjelm går ind for, at demokratiske rettigheder skal være gældende, medens andre af forslagsstillerne ikke gør det. Det gør det vanskeligt for os andre at behandle sager som disse.

Alice Faber (SF):

Sagen mod Arne Herløv Petersen var en pinlig sag for regeringen. Sagen var slem nok i sig selv, men Arne Herløv Petersen sidder tilbage med en endnu større smerte, fordi redegørelsen om sagen fra justitsministeren fremstod som et offentligt anklageskrift, og fordi § 108 i straffeloven kan gøre ikke-strafbare handlinger og temmelig uskyldige handlinger strafbare, hvis de ses i sammenhæng med, hvad personen i øvrigt foretager sig. Det var tilfældet med hensyn til Arne Herløv Petersens modtagelse af spiritus og andet. Det var også tilfældet med hensyn til modtagelsen af penge, som efter redegørelsen skulle bruges til annoncering for et atomfrit Norden. Arne Herløv Petersen har dog oplyst offentligheden om, hvem der har finansieret annoncerne.

Vi er enig med forslagsstillerne, VS, om en præcisering af lovlighed og ikke-lovlighed på

dette område. Samtidig finder vi det betryggende, at befolkningen kan se, hvilken fremmed magt der igennem annoncering og skrifter står bag ved den ønskede meningspåvirkning.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal heller ikke tage lang tid med mit indlæg om dette lovforslag. Mit parti kan ikke støtte det. Vi mener, at der allerede i forvejen er tilstrækkeligt lovgrundlag for at ramme de grove tilfælde.

Hvis hensigten er at undgå tiltalefald – som vi har set i den aktuelle sag om Arne Herløv Petersen, der allerede har været nævnt – vil jeg gøre opmærksom på, at denne bestemmelse jo ikke sikrer mod tiltalefald i givet fald. Vi skal ind på helt andre bestemmelser, hvis vi skal ændre på muligheden for i henhold til dansk retspraksis at foretage tiltalefald.

Jeg vil også godt sige, at der er nogle uklarheder i teksten til dette lovforslag, som gør, at vi er forsigtige. Vi kan da godt se, at vi kunne komme ind i nogle situationer, der kunne være ganske spændende, f.eks. hvis Folkebevægelsen mod EF holder deres årlige møde på Himmelbjerget og dér måske bruger penge, som man får ind via EF-parlamentsmedlemmer, der også er medlem af Folkebevægelsen. En del af deres honorar og tilskud til sekretæruddgifter går jo til Folkebevægelsen. Det plejer de ikke at lægge skjul på. Er det så et arrangement, der falder ind under denne bestemmelse? Er det fremmede magters interesse, der tilgodeses? Der er jo andre medlemmer af EF end Danmark.

Der er en række ting – bl.a. de slør, der kan lægges ud i forbindelse med fondsdannelser, og andre krinkelkroge – der gør, at vi ikke mener, vi kan tilslutte os dette forslag.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet stiller sig positivt over for VS' forslag om åbenhed omkring den propagandavirksomhed, der foregår i Danmark, og betaling heraf.

For vi ved jo, at der foregår stadige forsøg på at påvirke befolkningen via økonomiske midler fra den ene eller fra den anden side. Det er dagens tilstand, som vi må erkende. Hvorfor så ikke gøre det helt åbent, så læseren selv kan afgøre tidsskriftets eller annon-